

СПРАВА «ДИШУК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE DYSHUK AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 40232/19 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 02 березня 2023 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на незаконне тримання їх під вартою. Також заявники у заявах № 19336/20 і № 1302/21 висунули інші скарги за положеннями Конвенції. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вказав, що коли постає питання про «законність» взяття під варту лише дотримання національного законодавства недостатньо – будь-яке позбавлення свободи має відповідати меті захисту особи від свавілля. Зважаючи на свою практику з цього питання, Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції. Щодо інших скарг у заяві № 1302/21 Європейський суд, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України. Стосовно інших скарг у заяві № 19336/20 Європейський суд дійшов висновку, що вони не відповідають критеріям прийнятності та не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї, та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на незаконне тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, зазначені у таблиці в додатку, а решту скарг у заяві № 19336/20 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці скарги на незаконне тримання під вартою свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику у заяві № 1302/21 суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».